

Poezie: Antonia Luiza Zavalic - "Corpus"

Scriș de Antonia Luiza Zavalic
Joi, 05 Septembrie 2013 21:22 -

Și îmi aduc aminte precum chipul lui Narcis pălește în adâncimi amintind despre
frumusețe că o dată
am pornit pe drumul depărtării și de atunci

patul mi-a fost

un opritor teribil pentru nopțile lăsate pradă

era o așa tăcere de puteai trasa liniștit granița între zbatere și neant

și doar atunci știai sigur ca de clipa în care pleoapele sunt trase

ca o cortină definitivă peste ochi

reluând aceleași imagini

numai din memorie

că

dacă se termină suflarea

lumânările au viață de la jumătate în jos

și restul arde

Poezie: Antonia Luiza Zavalic - "Corpus"

Scris de Antonia Luiza Zavalic
Joi, 05 Septembrie 2013 21:22 -

cu ideea stingerii

că sângele încolțește pofta nepricepând

că poate umple și stoarce aceeași inimă suspendată

în colțul agățării

între timp

brațul trage trupul după voința lui

mai aproape de îmbrățișări

construind un așezământ cumplit

iar

odată cu vântul fiecare ne risipim

în paradisul suflării

eu una

încă mă îndoiesc de pseudoforța unui sărut

și de principiul care orbitează

Poezie: Antonia Luiza Zavalic - "Corpus"

Scris de Antonia Luiza Zavalic
Joi, 05 Septembrie 2013 21:22 -

În jurul unei atingeri.

AUTOR: Antonia Luiza Zavalic

05 septembrie 2013

www.sighet-online.ro